Чи потрібно балувати дітей?

У житті кожного батька свого часу виникають наступні питання, які, безсумнівно, **ставлять його перед певним вибором:**

· Потрібно балувати дитину?

· Яким чином?

· Як часто і в якому обсязі?

Дати однозначну відповідь на ці питання досить складно.

У перші роки життя дитина фізично і психологічно залежить від своїх батьків, так як взаємодія з ними є необхідною умовою для виживання дитини, а також важливим чинником для формування здорової особистості. Дитину треба любити - від цього залежить її здоров'я та психологічне благополуччя. Як же визначити найтоншу грань, на якій турбота і любов перетворюються на маніпуляцію? З допомогою маніпуляції батьки використовують свою владу над дитиною, а діти при цьому, бачачи слабкість близьких і рідних, перетворюються на маленьких тиранів.

Визначення терміна «балувати» звучить наступним чином: балувати - означає псувати дитину зайвою турботою та подарунками. У визначенні цього терміна йдеться лише про надмірне, але не згубний відображенні на дітях (яке, природно згубно впливає на малюка) і їх відносини з оточуючими людьми, хоча балу дитини, легко зіпсувати, привчивши до уваги дорослих. З часом така надмірна опіка починає сприйматися, як щось само собою зрозуміле. Але ж дитині для здорового росту просто необхідно знати кордону і деякі правила! Їх може бути не дуже багато, але вони обов'язково повинні бути мотивовані і постійні.

Гірко бачити, коли ми спочатку балуємо дитини, багато чого йому дозволяємо, а потім починаємо з ним «торгуватися». Наприклад, «Якщо будеш пустувати, не отримаєш кіндер-сюрприз», а згодом «Пізно прийдеш додому, завтра не підеш гуляти взагалі!». Звичайно, балувати дітей не можна, також як і абсолютно все забороняти. Дозволяти дещо все-таки потрібно, а іноді і саме те, що виходить за рамки повсякденних і звичних правил: додивитися мультик, який йде до дванадцятої ночі, з'їсти на обід не суп, а, наприклад, пластівці з молоком, трохи довше грати з іграшками або ж трохи пізніше лягти спати. Таким чином, батько не перетворюється у наглядача або «поліцейського». Дитина, безумовно, відчуває, що його розуміють (або, принаймні, намагаються зрозуміти) і зростає психологічно здоровим.

Дуже важливо бути послідовним і впевненим у собі, з одного боку, і поважати думку дитини - з іншого. Тоді ви будете авторитетом для своїх дітей, і їм буде легко спілкуватися з вами на рівних.

Досить часто діти намагаються голосним плачем довести, що потрібно моментально все кинути і почати миттєво грати з ними. Тут потрібно точно знати, що дитина плаче від того, що йому жарко, холодно чи він хоче їсти (адже кожна мама може визначити за плачу, що турбує її малюка в даний момент), а саме погратися. Потрібно спокійно і доступно пояснити дитині, що ви погратися з ним, як тільки звільнитеся. Не варто обманювати його надії -

обов'язково пограйте з вашим малям, як тільки закінчите справи, і з'явиться така можливість. Головне - щоб дитина відчувала ваше повне розуміння ситуації, ваш спокій і чесність.

Якщо ж ви будете потурати всім бажанням свого улюбленого малюка, він буде користуватися методом, двічі-тричі перевіреному на вас. Він буде кричати і плакати знову і знову, поки ви не впадете в істерику і не запропонуйте йому чергову новинку - іграшку, солодощі і так далі по наростаючій.

Діти почнуть вас поважати і слухати, якщо ви будете чітко і щиро пояснювати їм свою позицію. Грайте разом з ними тільки тоді, коли самі хочете цього, читайте дітям те, що ви хочете їм прочитати, розповідайте їм про те, що цікаво вам і про що ви хочете їм розповісти. Але обов'язково слухайте те, що вони хочуть вам розповісти, розпитуйте своє чудо і самі чесно відповідайте на їхні запитання. Пам'ятайте: дитину не проведеш, він знає вас, може, навіть краще, ніж ви самі.

Запам'ятайте, піклуватися про дітей і робити їм приємне в розумних межах зовсім не означає, що треба дозволяти їм вити із себе вірьовки. Любов - це коли ви в міру дбаєте про малюка, завжди «на зв'язку» і готові підтримати його, коли ви даруєте йому подарунки і невеликі іграшки, сувенірчики. Розпещеність - це коли дитина випрошує те, чого ви не готові надати або придбати. Але також не варто формувати у нього образ нещасної бідної мами (або папи - тут це не настільки важливо), проте привчати до помірності в бажаннях потрібно. Якщо у вас чогось немає (або ви не можете собі це дозволити) з якихось об'єктивних причин - значить, вам це по-справжньому не потрібно - ось так можна переконувати дитину від покупки черговий машинки або витонченої великий ляльки.

Головне – це те, як ви самі ставитеся до себе і на що ви готові, щоб порадувати чадо. Краще розповідайте і показуйте своїм дітям, як вчитися радіти життю, весело проводити час серед люблячих сердець, ніж користуватися політикою заборон і лаяти за маленькі пустощі.